

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Crudelitas Regis Morindi, exotico monstro vindicata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

in lucem factus! ô qualis, quàm horribilis! quamque prodigiosus! Anteriore superioreque parte homini, inferiore posterioraque; parte per omnia serpenti similis. Trahebat autem post se caudam tribus vlnis longam diuersicoloribus maculis variegatam. Hoc tam horrendum monstrum; tanquam stello Cereris, non diutiùs vixit, quàm quoad munere suo perfectum esset. Munus autem erat, non tantum formidinem injicere ijs qui aderam, & (velut olim curiosæ illæ

Quid, lib. 5.
Met.

Idem, lib. 2.
Met.

Erichthonium prolem sine matre creatam,

Infantemq; vident, apporrectumq; draconem.)

Monstrum biforme conspexerant; verum etiam ut reducem ex hospitio parentem pro merito plecteret, ostenderetq; quàm sint imprecationes efficaces, redeuntibus per iugulum auctoris, unde malè exierunt, Diris. Phæax igitur ille, cum libidinem suam potando ludendoq; satis expleisset, vino & somno plenus domum rediit. Vix ingressus est cubile, in quo & puerpera, & partus iacebat, & ecce monstrum recens natum instar falconis in eum illatum est, horrificèq; sibilans hominem caudæ suæ spiris implicatum, venenosis ictibus, eum in modum, pupugit flagellauitq;, ut toto corpore tuberibus pleno, paulo post infelicem animam priùs, quàm crapulam exhalaret. Coniuge defuncto, puerpera quoque extincta est. Sed & monstrum viuere desijt, quo Deus puniuit viri in prægnantem uxorem inclementiam & crudelitatem; ut alij discant & linguam frænare, cohibereq; ab imprecando; & manum abstinere à coniuge vterum ferente, quam si percutiunt, duos percutiunt, quorum saltem alterum oportet esse innocentem. Quid enim potest peccare infans nõdum natus? & tamen cum matre sua verberatur. Profectò si verba malè precantia ad illam vsque in aluo iacentem penetrant; longè certius verbera illuc penetrabunt, & calces, quibus in matrem ariebat pater, non iam ebriosus, sed furiosus.

IX.

Inter omnia monstra, res est monstróssima peccatum. Quid ergo mirum, si monstris puniatur? Minatus est hoc dudum Deus, cum diceret: *Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis. Consumantur fame, & deuorabunt eos*

aut

aves morfu amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atq; serpentium. Quod hic minatus est, luculentè fecit sapius, sed monstro prorsus inuisissimo, contra Morindum Britannia regem. Fuit hic rex aspectu formosissimus, manu fortissimus, mente crudelissimus. Inuaserat eius prouinciam rex Morianorum, quem Morindus, exercitu comparato, felicissimè vicit, immanissimè tractauit. Nullus ex hostibus viuis euasit. Iubebat enim Morindus vn̄ ex alio ad se adduci, vt sua quemq; manu perimens animum cruoris sitientem exfatiaret. Cæde ingenti fatigatus super aggeres occisorum assidens mandauit, vt qui superfuerant viui excoriarentur, atque excoriati flammis in cineres redigerentur. Ingentes vbique relucebant pyræ. Spectaculum erat tristissimum, & vel Caucaſo miserandum. At non diu absuit diuina vltio. Mox enim ex Hibernia aduenit formæ longè monstruosissimæ, & inauditæ feritatis bellua. Hæc primò maritimos incolas inuasit, eosq; lachrimandum in modum laceratos absumsit. Narrata est clades Morindo, qui, armata suorum manu comitatus, accessit cum ea certaturus, & immanitatis suæ mercedem accepit. Omnia tela emissa in irritum ceciderunt. Siquidem ea sine noxa hausit monstrum. Pharetris omnibus euacuatis, monstrum ad regem accelerauit, eumq; diductis faucibus, pisciculi instar, deuorauit. Dubites, vtrumnam monstrum fuerit maius? quod deuorauit alterum, an quod est deuoratum? Rex enim Morindus vn̄icus fuit, & tamen innumeros absumsit.

At erat vorax illud prodigium Britannici maris partus, alius humanus partus, qui nihil omnino humani habuerat, ab alijs describitur, quos vt inter multa mendacia demus etiam aliquid veri attulisse, non piget hic referre. Anno salutis 1544. in Belgio (licet non desint, qui Cracouia scribant) in die Conuersionis S. Pauli, natus est ex honestis & nobilibus parentibus infans (si infantis nomen meretur tam infelix partus) tetro admodum & horribili aspectu, flammeis oculis & radiantibus; ore naribusq; bouinis, & vehementer in figuram cornu exsertis ac prominentibus; dorso pilis caninis hispido, simiarum

Gastius pag.

31.

X.

Wolfius Cen.
tur. Caspar.
Peucer. Mun-
ster.